

Dorta Jagić
Trad. Pau Sanchis

JESENJA STABLA U SOBAMA

noću na gornjem gradu
u vlažnim spavaćim sobama
iz raspuklog parketa rastu kao baobab
golema porodična stabla
s njihovih teških grana viore
crni pramenovi odrezane kose i
suhi listovi obiteljskog prava
nema nikog budnog
svi negdje pod korjenjem spavaju
dok se u deblima tih divova
kuha nova gradska jesen
i sve bi bilo suho da
iz krošanja po cijelu godinu
ne cure kiše kao stari šampanjac
po prašnim tapetama, stvarima,
kiše udaraju kapima u
velika zamusana zrcala
na zidu se nakrivljuju okviri s fotografijama
padaju, zabijaju se poput noževa
u tlo i oslobađaju ispijena lica van
s propuhom niz strme ulice
u sjenci na hrpicama lišća trunu
ostavljene
kante i lopatice
čokolada

ELS ARBRES DE LA TARDOR A LES HABITACIONS

de nit a la ciutat alta
als dormitoris humits
creixen pels parquets esquerdats com baobabs
enormes arbres genealògics
de les seues branques feixugues voleien
flocs negres de cabells tallats i
fulls secs de dret familiar
ningú vetlla
tothom dorm en alguna banda sota les arrels
mentre dins dels troncs d'aquests gegants
es cou la nova tardor de la ciutat
i tot seria sec si
durant tot l'any de les branques
no caigueren pluges com xampany anyenc
sobre catifes polsoses, sobre els objectes,
pluja que cau amb gotes
torrencials sobre els grans espills bruts
a les parets es vinclen els marcs de les fotografies
cauen, es claven com ganivets
en terra i alliberen les cares pàl·lides
exposades al vent que llisca avall pels carrers empinats
a l'ombra sobre les fulles apilades
es marceixen
abandonats
els poals i les pales
la xocolata

SOBE IZ PREGRADA

poneke
meke sobe iz naših predgrađa
nikada nisu bile izvan svoje kuće,
nikada u gustoj šumi
nikada nisu pale u more
i smočile se
da bi im se zato raspale papuče, espadrile
i pustile ih na slobodu
zato se meke sobe plaše
uvijek istih razbijanja tanjura,
curenja plina, upale gušterače i kože,
nose sunčane naočale usred noći
dok čitaju vikend ljubavne romane
stalno zalijevaju cvijeće po kući
a ono postaje plastično
i nemirno
kao silnim poljupcima
zlostavljana djeca

HABITACIONS DE LA PERIFÈRIA

algunes
habitacions suaus de les nostres perifèries
mai han eixit de casa
mai han entrat al bosc espès
mai han caigut al mar
i s'han xopat
i per això no han fet malbé les plantofes, les espardenyas
per a alliberar-les
és per això que les habitacions suaus tenen por
de l'habitual trencadissa de plats,
de les fuites de gas, dels pàncreas i les pells inflamades,
porten ulleres de sol en plena nit
mentre llegeixen novel·les roses els caps de setmana
reguen contínuament les flors per la casa
però les flors es fan de plàstic
i inquietes
com nens maltractats
per una inundació de besos